

Väike kokapoiss ja

Kapten John Coutts

Nõnda on ka sõnaga, mis minu suus
välja läheb, see ei pea mitte tühjalt
tagasi tulema. Jes. 55: 11.

Keegi laevakapten lamas suremisel oma laevahüti väljas
avamerele. Ta lõi kohkuma "surma majesteedi" ees ja kartus
igaviku pärast oli teda haaranud.

Kapten Coutts kutsus oma juurde esimese tüürimehe ja
ütles: "William, palu oma sõbra eest! Ma olen väga õel olnud,
nagu sa tead, ja nüüd tunnen et varsti pean surema".

— "Ma ei ole palvetaja, kapten. Nagu sa tead, ei oska ma
paluda. Teeksin seda meelsasti kui ma võiksin."

— "Too siis piibel ja loe midagi sealt minule, sest minu
tunniklaas on varsti tühjaks jooksnud."

— "Mul ei ole piiblit, kapten. Sa tead, et mina ei ole
kristlane."

— "Kutsu siis siia Toomas, teine tüürimees, ehk tema
paluks mu sest?"

Teine tüürimees seisis varsti oma surija kapteni ees, kes
temale ütles: "Ma pean sulle tunnistama, Toomas, et see
on mu viimne reis — reis igavikku. Põlvita ja palu minu
eest: Palu, et Jumal halastaks mu vaesele hinge!"

— "Täidaksin meelsasti, kapten, teie soovi kui oskaksin,
aga ma ei ole palvetanud peale selle enam, kui olin veel
väikene poiss."

— "On sul siis piibel, millest võiksid mulle lugeda?"

— "Ei, kapten, mul ei ole piiblit."

Vaene surija patune. Kui hirmus ei olnud ta seisukord!
Igaviku piiril — ilma Jumalata!

Otsiti kogu meeskonna hulgast kedagi, kes oskaks paluda,
ent asjatult. Ei olnud kellelgi ka piiblit. Viimaks ütles keegi
meremeestest kaptenile, et ta näinud midagi piibli sarnast
väikese kokapoisi käes, kelle nimi Willie Platt.

— "Käskige teda kohe siia tulla", ütles kapten Coutts, "ja
kuulake järele, kas temal ehk pole piiblit."

Meremees ruttas poisi juurde ja küsis temalt: "Willie, on
sul piibel?"

— "Jah, aga ma võin seda lugeda ainult omat moodi."

— "Hästi, Willie! Võta see kaasa ja mine kapteni hütti. Ta on väga haige ja soovib Piiblit Ta usub, et ta peab surema."

Willie ruttas oma piibliga kapteni juurde.

— "Kas sinul on piibel, Willie?"

— "Jah, kapten."

— "Istu siis siia ja loe midagi, mis võiks mind aidata, sest ma kardan surra. Loe midagi sellest, mis tõendaks, et Jumal on halastaja ka ühe niisuguse patuse vastu, kui olen mina."

Vaene Willie! Ta ei teadnud mida lugeda, aga siis meenus talle peatükk Jasaja raamatust, 53, mida ta ema oli palunud teda lugeda, pisut enne, kui ta asus sellele reisule.

Willie otsis üles selle aulise peatüki, mis nii sügavalt ja liigutavalt kirjeldab Issanda armu ja halastust ja tema surma just niisuguse patuse eest, nagu seda oli John Coutts. Kui Willie jõudis viienda salmi juurde: "Ta sai haavatud meie üleastumiste pärast ja löödud meie pattude pärast; karistus oli tema peal, et meie pidime rahu saama ju tema haavade läbi on meile tervis tulnud", ütles kapten, kes hoolega oli jälginud igat sõna ja selgelt nägi, et temal nüüd oli viimne võimalus päästmiseks: "Peatu, poiss, see oli kindlasti minule, loe seda uuesti!" Poiss luges veel kord neid liigutavaid sõnu ja kui ta vaevalt sai lõpetanud lugemise, ütles kapten talle: "Hästi Willie, see on imeline, see on kindel!" Need sõnad julgustasid Williet ja ta ütles: "Kapten, kui ma lugesin neid salme oma kodus, siis käskis ema mind minu nime sinna sisse lugeda. Kas ma tohin ka nüüd nõnda teha, nagu ema mind õpetas?"

— "Loomulikult! Pane oma nimi sinna sisse ja loe seda veel kord!" Aupaklikult ja pikkamisi luges poiss salmi veel kord: "Tema (Jeesus) sai haavatud Willie Platti üleastumiste pärast ja löödud Willie Platti pattude pärast; karistus oli tema peal, et Willie Platt pidi rahu saama ja tema haavade läbi on Willie Plattile tervis tulnud."

Kui Willie lõpetas, tõusis kapten istukile oma voodis, kumardus poisi poole ja ütles põnevusega: "Mu armas Willie, pane oma kapteni nimi salmisse ja loe seda veel kord — John Coutts, John Coutts!"

Ja poiss luges salmi jälle pikkamisi: "Tema sai haavatud John Couttsi üleastumiste pärast ja löödud John Couttsi pattude pärast; karistus oli tema peal, et John Coutts pidi

rahur saama ja tema haavade läbi on John Couttsile tervis tulnud."

Kui poiss oli lõpetanud, ütles kapten: "Nüüd on hästi, Willie, sa võid minna!"

Kapten pani oma väsinud pea padjale ja kordas uuesti ja uuesti neid kalleid sõnu, pannes oma nime salmi sisse. Siis just, kui ta seda tegi, täitis taeva rõõm tema südant. Ta sai päästetud. Jeesus oli selle suure patuse vastu võtnud.

Kapten Coutts lahkus varsti siit maailmast. Enne oma äraminekut Issanda juurde tunnistas ta veel kõigile laevas oma päästmisest Jeesuse Kristuse poolt, keda haavati meie üleastumiste pärast ja kes kandis patukaristust selleks, et meie võime saada päästetud ja omada igavest elu tema kannatuse ja surma läbi.

Armus lugeja, usud sa päästmist pattudest? Oled sa oma patud Jeesusele üles tunnistanud ja sanud temalt andetust? Seda, mida ta tegi John Couttsiga, tahab ta teha ka sinuga. Anna end tervelt temale!

"Aga nii mitu, kui teda vastu võtsid, neile andis tema meelevalla Jumala lapsiks saada kes tema nime sisse usuvad" (Joh. 1: 12).

"Jumal näitab välja oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surnud, kui meie alles patused olime" (Rooma 5: 8).

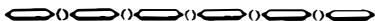
"Kui sina oma suuga saad üles tunnistanud Issandat Jeesust ja saad uskunud omas südames, et Jumal ta on surnuist üles äratanud, sis pead sa õndsaks saama" (Rooma 10: 9).

Ah, kuhu ruttad põgeneja nüüd?
Ja kus on maa, mis rahu sulle pakub,
Kui südant koormavad sul patusüüd?
Pea surm sind oma sünge sülle võtab.
Kus tahad sa — Veel pääseda ?

Hing õnnetu, sa rutta risti alla!
Seal päästmist varju võid veel endal leida.
Su eest seal palus, suri Ohvritall,
Seal risti all võid võlad andeks saada.
Jah sinna nüüd — Too oma süüd!

Ta kutsub, ootab armastuses sind,
Et puhtaks pesta pattest oma veres:
“Su eest ma surin, usu laps nüüd mind!
Su paik on lunastute õndsas peres.”
Ta juurde sa Nüüd põgene.

Armastuse imevägi Voolab Päästja südamest, Tungib kogu ilmast läbi, Päästab hinge pattudest.

Koor: Ta on avand pärliukse, Vabalt sisse pääsen ma. Vere läbi Ta mind päästnud Ja mind kannab armuga.

2. Olin haavatud ja eksind, Vaevatud ja koormatud, Aga minu murtud südant Jeesus pole põlanud.

3. Oo, kui suur ja imeline! Kõik Ta mulle andestas. Rõõmsalt laulan Teda kiites, Kes mind päästis, vabastas.

4. Kui kord oma eluõhtul Jõuan kuldse ukсени, On see Jeesu armu pärast Avatud ka minule.